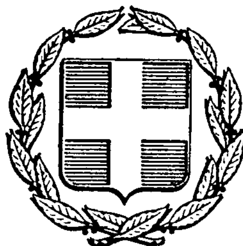

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1980 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 528

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. 2181 (1)

Περὶ κηρύξεως ὡς ἀναδασωτέας δημόσιας δασικῆς ἐκτάσεως στὴ θέση "Αγιος Ἰωάννης Δασκαλειοῦ τοῦ Δήμου Κερατέας, τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, Διαμ. Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Σύμφωνα μέ:

1. Τὶς διατάξεις α) τοῦ ἄρθρου 117 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος, β) τῶν ἄρθρων 37-43 τοῦ Ν. 998/1979 «περὶ προστασίας τῶν δασῶν καὶ τῶν δασικῶν ἐν γένει ἐκτάσεων τῆς Χώρας».

2. Τὴν πρόταση ποὺ ὑποβλήθηκε μὲ τὴ 2027/12.8.1980 ἀναφορὰ τοῦ ἁρμόδιου Δασαρχείου Λαυρίου, σχετικὰ μὲ τὴν κήρυξη ὡς ἀναδασωτέας τῆς κατωτέρω δασικῆς ἐκτάσεως.

Ἐπειδὴ ἡ ἔκταση χρειάζεται προστασία γιὰ τὴν ἐπαναδημιουργία τῆς δασικῆς βλαστήσεως ποὺ καταστράφηκε ὁλοσχερῶς ἀπὸ πυρκαγιὰ στὶς 2.8.1980, ἀποφασίζουμε:

Κηρύσσουμε ὡς ἀναδασωτέα, μὲ σκοπὸ τὴν προστασία γιὰ τὴν ἐπαναδημιουργία τῆς δασικῆς βλαστήσεως ποὺ κάηκε, δημόσια δασικὴ ἔκταση τέσσερις χιλιάδες πεντακόσια στρέμματα (4.500).

Ἡ ἔκταση αὐτή, ποὺ βρίσκεται στὴ θέση "Αγιος Ἰωάννης, Δασκαλειοῦ τῆς περιφέρειας τοῦ Δήμου Κερατέας, Ν. Ἀττικῆς, καλυπτόταν ἀπὸ πευκοδάσος, δασικὴ ἔκταση (ἀείφυλλα - πλατύφυλλα, ἐλαιῶνες) καὶ καταστράφηκε ὁλοσχερῶς στὶς 2.8.1980.

Σχετικὸ τὸ σχεδιάγραμμα μὲ κλίμακα 1:20.000, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς καὶ στὸ ὁποῖο ἡ ἔκταση φαίνεται περιμετρικὰ διαγραμμισμένη καὶ μὲ ὅρια:

Ἀνατολικά: Πευκοδάση - δημόσιες δασικὲς ἐκτάσεις καὶ ἰδιοκτησίες.

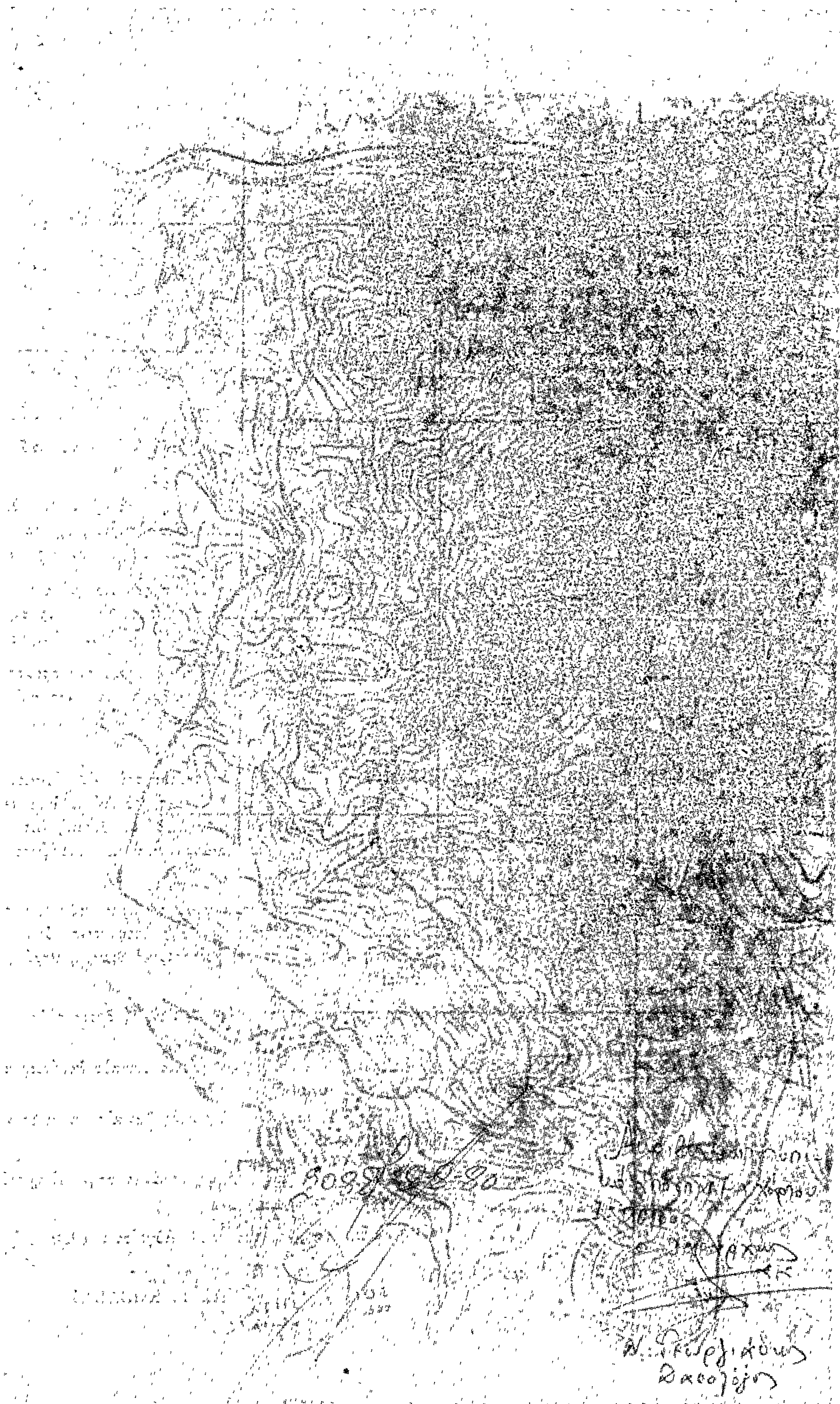
Βόρεια: Πευκοδάση - δημόσιες δασικὲς ἐκτάσεις καὶ ἰδιοκτησίες.

Νότια: Πευκοδάση - δημόσιες δασικὲς ἐκτάσεις καὶ ἰδιοκτησίες.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἁγία Παρασκευή, 28 Αὐγούστου 1980

Ὁ Νομάρχης
ΝΙΚΗΤΑΣ Γ. ΚΩΒΑΙΟΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

'Αριθ. ΤΥ 2054 (2)

Περὶ ἀναγνωρίσεως ὁδοῦ στὸ 'Αγρίνιο ὅτι προϋπάρχει τοῦ ἔτους 1923 (ὑπόθεση Δ. Γιαννοπούλου), στὸ Ν. Αἰτωλίας καὶ 'Ακαρνανίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Έχοντας ὑπόψη: 1) Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 3200/55 «περὶ Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως», 2) τὶς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20.6.55 Β Δ/τος «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 3200/55 ἁρμοδιότητος τοῦ 'Υπουργείου Δημοσίων Έργων», 3) τὶς διατάξεις τοῦ 863/70 Β. Δ/τος «περὶ διαρθρώσεως τοῦ 'Υπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Έργων», ὅπως τοῦτο τροποποιήθηκε μὲ τὰ 572/1967 Β. Δ/τα, 4) τὶς διατάξεις τοῦ 532/70 Ν. Δ/τος «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως», 5) τὶς διατάξεις τοῦ 712/70 Β. Δ/τος, ὅπως τροποποιήθηκε καὶ συμπληρώθηκε μὲ τὰ 677/71 καὶ 198/72 Β. Δ/τα, 6) τὴ Λ7/16/11/7.10.70 κοινὴ ἀπόφαση τῶν 'Υπουργῶν «περὶ ὀργανώσεως τῶν Περιφ/κῶν 'Υπηρεσιῶν τοῦ ΥΠΔΕ», 7) τὴ Λ9/1-8/3/9.8.71 κοινὴ ἐγκύκλιο τῶν Πρωθυπουργοῦ, 'Αντιπροέδρου καὶ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν «περὶ ὀργανώσεως τῶν Νομαρχιῶν», 8) τὴ σχετικὴ αἴτηση Δ. Γιαννοπούλου, μὲ τὴν ὁποία ζητάει τὴν ἀναγνώριση τῆς διόδου ποὺ βρίσκεται μέσα στὸ ΟΤ 122 τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ὡς ὁδοῦ ποὺ προϋπῆρχε τοῦ 1923, 9) τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ΠΔ τῆς 17.7.1923 «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», 10) τὴν Ε34/ἀριθ. 1262/77 ἐγκ. τοῦ ΥΠΔΕ, ἀναφορικὰ μὲ ἰδιωτικοὺς δρόμους ποὺ ὑπάρχουν πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923, 11) τὰ ἀριθ. 34745/1924 καὶ 41410/55 συμβόλαια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα προκύπτει ὅτι ἡ πρὸς ἀναγνώριση ὁδὸς προϋπάρχει τοῦ ἔτους 1923, 12) τὴ σύμφωνη γνωμοδότηση τοῦ Νομ/κοῦ Συμβουλίου ΔΕ, ποὺ διατυπώθηκε στὸ 11/80 (θέμα 37ο) πρακτικὸ αὐτοῦ, ἀποφασίζουμε:

'Αναγνωρίζουμε ὅτι προϋπάρχει τοῦ ἔτους 1923 ἡ δίοδος ποὺ βρίσκεται μέσα στὸ ΟΤ 122 τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως 'Αγρινίου, ὅπως αὐτὴ φαίνεται στὸ ἀπὸ 'Απριλίου 1980 τοπογραφικὸ διάγραμμα, ποὺ συντάχθηκε ἀπὸ τὸ μηχανικὸ 'Ανδρέα Βαζούκη, ποὺ συνοδεύει τὴν ἀπόφαση αὐτὴ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ καταργηθεῖ.

'Η ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Μεσολόγγι, 23 Αὐγούστου 1980

'Ο Νομάρχης
ΚΩΝ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ

ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Α' ΠΑΡΟΔΟΣ ΓΡΙΒΑ

ΠΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΠΑΡΟΔΟΥ

ΚΛΙΜΑΞ 1:500

Ο.Τ. 122

Αγρίνιο 12-5-60

ΟΡΟΙ ΔΟΜΗΣΕΩΣ

Ο.Τ. 118

Ο.Τ. 120

Ο.Τ. 117

Ο.Τ. 116

ΟΔΟΣ

ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΔΙΟΔΟΣ ΠΡΟ ΤΟΥ 1923

Ο.Τ. 121

Ο.Τ. 124

Ἀριθ. 276946 (3)

Περὶ ἀναγνωρίσεως παρόδου ὁδοῦ Ἀμφιπόλεως στὴν Καβάλα ὅτι ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ τὸ 1923 καὶ χαρακτηρισμοῦ αὐτῆς ὡς διατηρητέας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Σύμφωνα μέ:

1. Τὶς διατάξεις: α) Τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν.Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων, κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ ἀνεγέρσεως αὐτῶν», β) τοῦ Β.Δ. 712/70, ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὰ 677/71 καὶ 198/1972 Β.Δ., γ) τοῦ Ν. 3200/55 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως», ὅπως ἔχει συμπληρωθεῖ καὶ τροποποιηθεῖ μεταγενέστερα, δ) τὴ 12/164/4.8.80 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων τῆς Νομαρχίας μας, περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς παρόδου Ἀμφιπόλεως ὡς προϋφισταμένης τοῦ 1923.

2. Τὴν ἀπὸ 3.7.80 αἴτηση τῆς Ἑλένης Ὑψηλοῦ γιὰ ἀναγνώριση τῆς ἀνωτέρω παρόδου ὡς προϋφισταμένης τοῦ 1923.

3. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 3400/12.4.67 συμβόλαιο τοῦ Συμβολαιογράφου Καβάλας Μαργαρίτη Κ. Προέδρου στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται τὸ οἰκόπεδο Χριστοδούλου ὡς κτῆμα τῆς ΔΑΠ Δράμας, προερχόμενο ἀπὸ τὴ διαχείριση ἀνταλλάξιμων μουσουλμανικῶν κτημάτων, ἀπὸ τὸ ὁποῖο προκύπτει ὅτι ἡ πάροδος ὁδοῦ Ἀμφιπόλεως ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ τὸ 1923.

4. Τὸ τοπογραφικὸ σχεδιάγραμμα τῆς Ἑλένης Ὑψηλοῦ, Ἀρχ. Μηχανικοῦ.

5. Τὸ ἀπὸ 16—1/2.2.80 (Π.Δ.) ρυμοτομικὸ σχέδιο πόλεως Καβάλας ΦΠ 4—12, στὸ ὁποῖο φαίνεται ἡ ἐν λόγω ὁδός.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι ἡ πάροδος Ἀμφιπόλεως ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ τὸ 1923, ἀποφασίζουμε:

Ἀναγνωρίζουμε ὅτι ἡ πάροδος ὁδοῦ Ἀμφιπόλεως στὴν Καβάλα, ὑπάρχει νομίμως πρὶν ἀπὸ τὸ 1923 καὶ τὴ χαρακτηρίζουμε ὡς διατηρητέα.

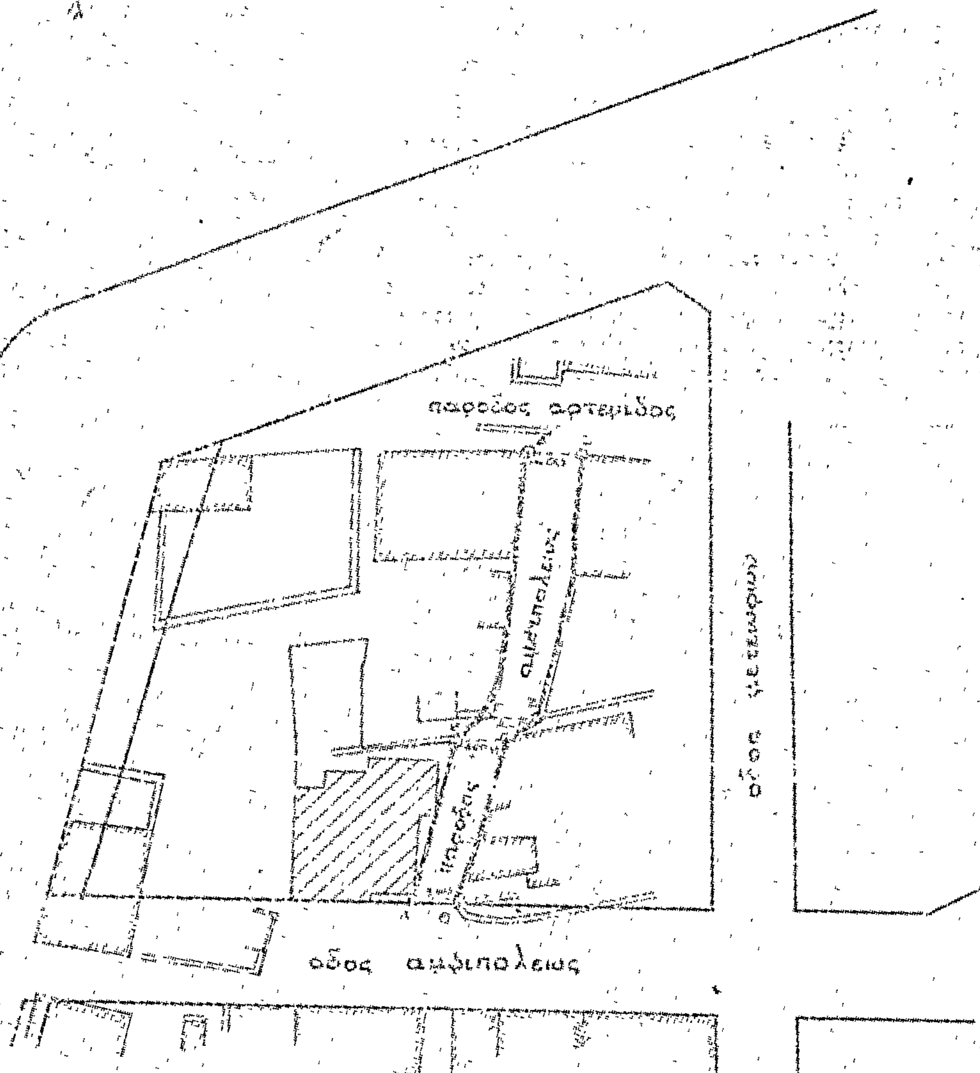
Ἡ πάροδος αὐτὴ φαίνεται στὸ τοπογραφικὸ σχεδιάγραμμα τῆς Ἑλένης Ὑψηλοῦ, ἀρχιτέκτονος, θεωρημένο ἀπὸ τὸν Προϊστάμενο Δ.Τ.Υ. ὑπὸ κλίμακα 1:100 — 1.:500.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ποὺ ἰσχύει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή της νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Καβάλα, 14 Αὐγούστου 1980

Ὁ Νομάρχης
ΔΗΜ. ΚΙΟΥΡΚΤΣΗΣ

ΚΑΒΑΛΑ
ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΚ Φ.Π. 4-12
ΚΛ. 1:500

ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΚΑΒΑΛΑΣ ΠΕΡΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΔΟΥ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΜΦΙΠΟΛΕΩΣ ΩΣ ΠΡΟΫΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ 1923...

ΚΑΒΑΛΑ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1980

Ο
προϊστάμενος
Τμήμ. Πολ. και Πολ. Εφαρμογών

ΒΑΣ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
Αρχ. Μηχανικός με βαθ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀριθ. Δ1/0/11980 (4)

Περὶ ἀνακοινώσεως παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως ἀκινήτων ποὺ ἔχουν ρυμοτομηθεῖ μὲ τὸ ἐγκεκριμένο ρυμοτομικὸ σχέδιο τοῦ Δήμου Αἰγάλεω, γιὰ τὴ διεύρυνση τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ ἀπὸ τὴν Λεωφ. Κηφισσοῦ μέχρι τὴν ὁδὸ Μυστρᾶ (Π.Α. 161/72).

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1) Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 17.7.1923 «περὶ σχεδίων πόλεων, κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν» (ΦΕΚ 228/16.8.1923 τ. Α').

2) Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» (ΦΕΚ 1/1.1.1971 τ. Α').

3) Τὸν πίνακα παρακαταθέσεως τῆς ἀποζημιώσεως, ποὺ καθορίσθηκε μὲ τὴν ἀπόφαση 1076/30.11.76 τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, γιὰ ἀκίνητα ποὺ ρυμοτομήθηκαν μὲ τὸ ἐγκεκριμένο ρυμοτομικὸ σχέδιο τοῦ Δήμου Αἰγάλεω γιὰ τὴ διεύρυνση τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ ἀπὸ τὴ Λεωφ. Κηφισσοῦ μέχρι τὴν ὁδὸ Μυστρᾶ, σύμφωνα μὲ τὶς ἐνδείξεις τῆς πράξεως ἀναλογισμοῦ 161/72, ἀνακοινώνουμε στὰ πρόσωπα ποὺ ἔχουν ἢ ἀξιώνουν ἐμπράγματα δικαιώματα στὰ παραπάνω ἀκίνητα, ὅτι ἡ ἀποζημίωση τῶν οἰκοπεδικῶν ἐκτάσεων ποὺ ἔχουν ρυμοτομηθεῖ καὶ τῶν ἐπικειμένων τους ὅπως σημειώνονται στὰ στοιχεῖα προδικασίας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 653/1977, ἔχει κατατεθεῖ στὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Ἀθηνῶν, ὕστερα ἀπὸ τὸ συμψηφισμὸ δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων ποὺ προβλέπει τὸ ἄρθρο 6 τοῦ Ν. 5269/1931 καὶ μὲ τὴν ἔκδοση τοῦ γραμματίου παρακαταθήκης 599456/2.9.80 συνολικοῦ ποσοῦ 566.400 δραχμῶν.

Ἡ παρακατάθεση τῆς παραπάνω ἀποζημιώσεως ἔγινε ὑπέρ, τοῦ Νικολάου Κατημερτζῆ καὶ θὰ καταβληθεῖ μόνο στὰ πρόσωπα ποὺ θὰ ἀναγνωρισθοῦν ὡς δικαιοῦχοι μὲ ἀπόφαση τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

Ἡ ἀνακοίνωση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 12 Σεπτεμβρίου 1980

Ὁ Διευθυντὴς
ΙΩΣΗΦ ΑΡ. ΑΙΓΙΔΗΣ